Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

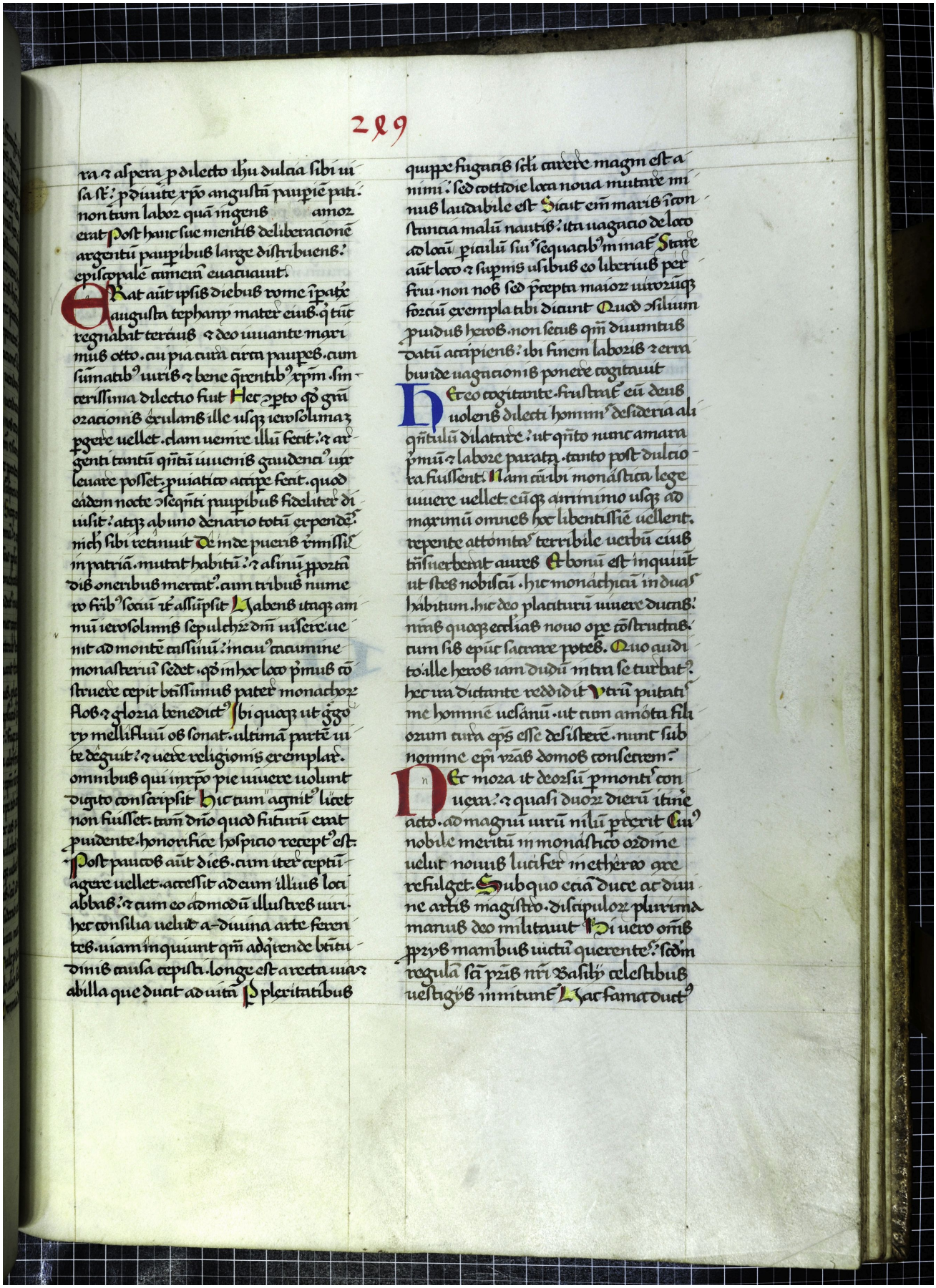

249

ra ⁊ aspera p dilecto ihu dulcia sibi u
sa st: p diuite xpo angustu paupie pati.
non tum labor quam ingens amor
erat. Post hanc sue meritis deliberacione
argentu pauperibus large distribuens:
episcopale aureum euacuauit.

Erat aut ipsis diebus rome ipatrix
augusta tephany mater eius. q tuit
regnabat terraus ⁊ deo iuuante mari
mus otto. au pia curam cura pauperes. cum
sumatib' uiris ⁊ bene qrentib' xpm. sin
cerissima dilectio fuit. Hec xpto qd grui
oracionis erulans ille usq ierosolima z
pgere uellet. clam uemre illu fecit: ⁊ ar
genti tantu qntu iuuenis gaudena' ur
leuare posset. puiatico accipe fecit. quod
eadem nocte ⁊ seqnti pauperibus fideliter di
uisit: atqz ab uno denario totu expende:
mich sibi retinuit. De mde pueris rimissis
in patria. mutat habitu: ⁊ asinu portan
dis oneribus mercat'. cum tribus nume
ro frib' scau ut assupsit. Habens utqz am
mu ierosolimis sepulchr dm uisere ue
nit ad monte tassinu: mau' cacumine
monasteru sedet. qd in hoc loco primus co
struere cepit bassimus pater monachor
flos ⁊ gloria benedict'. Ibi quaqz ut ggo
ry mellifluu os sonat. ultima parte u
te degut: ⁊ uere religionis exemplar.
omnibus qui in xpo pie uiuere uolunt
digito conscripsit. Hic tum agnit' licet
non fuisset. tam dno quod futuru erat
prudente. honorifice hospicio recept' est.
Post paucos aut dies. cum iter cepti
agere uellet. accessit ad eum illius loci
abbas: ⁊ cum eo admodu illustres uiri
hec consilia uelut a divina arte feren
tes. uiam inquiunt qm adqirende bitu
dinis causa cepisti. longe est a recta uia ⁊
a illa que ducit ad uita. Ipsi pleritatibus
quippe fugacis seli carere magm est a
nimi: sed cottidie loca noua mutare mi
nus laudabile est. Sicut enim maris iron
stuncia malu nautis: ita uagacio de loco
ad locu pialu sui sequacib' minat. Stare
aut loco ⁊ supmis usibus eo liberius per
fru. non nos sed precepta maior uiroru q
forau exempla tibi dicunt. Quod asinum
puidus heros. non secus qm diuitiis
datu accipiens: ibi finem laboris ⁊ certa
biuide uagacionis ponere cogitauit.

Hec eo cogitante. frustrat' eu deus
uolens dilecti hominis desideria ali
qntulu dilatare: ut qnto nunc amara
pmu ⁊ labore paratq. tanto post dulcio
ra fiussent. Nam cu ibi monastica lege
uiuere uellet cuqz a minimo usqz ad
maximu omnes hoc libentissime uellent.
repente attonitu' terribile uerbu eius
audiuerbent aures. Et bonu est inquiunt
ut stes nobiscu. hic monachica in duas
habitum. hic deo placituru uiuere ducis.
nimis quaqz ecclias nouo ope constructis.
tum sis epc sacrare potes. Quo audi
to alle heros iam dudu mtu se turbat:
hec ita dictante reddidit. Veru putati
me hominem uelanu. ut cum amota fili
orum cura eps esse desistere. nunc sub
nomine epi vrab domos consecrem:

Et mora ut deorsu pmonti' con
uenu: ⁊ quasi duor dieru itine
acto. ad magnu uru milu peruenit. Cu
nobile meritu in monastico ordine
uelut nouus lucifer in ethereo aere
refulget. Sub quo eia duce ac diui
ne artis magistro. discipulor plurima
manus deo militauit. Di uero omis
pryis manibus uictu querente: sedm
regula sa prib nri Basilij celestibus
uestigiis imitunt. Hac fama duct